

garments, and carry the ashes to a clean place outside the camp. The fire on the altar shall be kept burning, it must not go out; and the *Kohen* shall burn wood on it every morning, and arrange the burnt-offering upon it, and burn the fat of the peace-offerings on it. Fire shall be kept burning on the altar continually; it must not go out.¹

On a day when Tachnun is not said, the following paragraph is omitted.

יהי יידי May it be Your will, Lord our God and God of our fathers, to have mercy on us and forgive all our sins, atone for us all our iniquities, and forgive and pardon all our transgressions. May the Bet Hamikdash be rebuilt, speedily in our days, that we may offer before You the daily burnt-offering to atone for us, as You have prescribed for us in Your Torah, through Moses Your servant in Your glorious Name, as it is said:

וידבר And the Lord spoke to Moses, saying: Command the children of Israel and say to them: My offering, My food-offering consumed by fire, a pleasing odor to Me, you shall be careful to offer Me at its appointed time. And you shall say to them: This is the fire-offering which you shall offer to the Lord: two yearling male lambs without blemish, every day, as a daily burnt-offering. You shall offer one lamb in the morning, and the other lamb toward evening; and a tenth of an *ephah* of fine flour mixed with a fourth of a *hin* of oil of crushed olives as a meal-offering. This is a daily burnt-offering, as it was made at Mount Sinai, for a pleasing odor, a fire-offering to the Lord. And its wine-offering shall be a fourth of a *hin* for the one lamb; in the Sanctuary you shall pour out a wine-offering of strong wine to the Lord. And you shall offer the other lamb toward evening, with the same meal-offering and the same wine-offering as in the morning, to be a fire-offering of pleasing odor to the Lord.³

ושרח He shall slaughter it on the north side of the altar before the Lord; and Aaron's sons, the *Kohanim*, shall sprinkle its blood all around the altar.⁴

1. Leviticus 6:1-6. 2. See p. 71, infra. 3. Numbers 28:1-8. 4. Leviticus 1:11.

תפלת השחר

אֱתָרִים וְהוֹצִיא אֶת הַדָּשָׁן אֶל מִחוּץ אֶל מִזְבֵּחַהּ אֵל מְקוֹם
מִזְבֵּחַ: וְהָאֵשׁ עַל הַמִּזְבֵּחַ תִּשְׂרֹף בּוֹ לֹא תִכַּף וּבֹעַר
עֲלֶיהָ הַמִּזְבֵּן עֲצִים בִּבְקָר בִּבְקָר וְעֵרֹד עֲלֶיהָ הַעֲלֶה
וְתִקְשֵׁר עֲלֶיהָ חֲלֵבֵי הַשְּׂלָמִים: אֵשׁ תָּמִיד תִּשְׂרֹף עַל
הַמִּזְבֵּחַ לֹא תִכַּף:

יום שבת

וְיָי רַצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאַלֵּי אֲבוֹתֵינוּ שְׂתַרְחֵם עָלֵינוּ וְתַחֲוֹל
לָנוּ עַל כָּל חַטֹּאתֵינוּ, וְתִכַּפֵּר לָנוּ כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ, וְתַחֲוֹל
וְתַסְלַח לָנוּ עַל כָּל פְּשָׁעֵינוּ, וְשִׂיבֵנָה בְּיַד הַמַּלְאָכִים בְּמַחְרָת הַבְּמִינָה
וְנִבְרָרִים לְפָנֶיךָ קְרִיבֵן הַתְּמִיד שִׂיכַפֵּר בְּעֵדְנוּ, כִּפּוֹ שִׂפְתֵיכֶם עָלֵינוּ
בְּחַרְחֻתָּךְ עַל יְדֵי מִשְׁחָ עֲבֹדָה כְּעֹבֵד כְּפֹאֵר:

וְיִדְבֹר יי אֵל מִשְׁחָ לְאַמֵּר: יְצוֹ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאַמְרַת
אֲלֵהֶם, אֶת קְרָבְנֵי לְחֵמֵי לְאִשֵּׁי, יְיָ וְיַחֲוִי
תַשְׂמְרֵהוּ לְדַקְרִיב לִי בְּמִזְבְּחֵי: וְאַמְרַת לָהֶם, יְיָ הָאֵשׁ
אֲשֶׁר תִּקְרָבוּ לִי, כִּכְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִים, שְׁנַיִם
לַיּוֹם, עֹלֹדָה תָּמִיד: אֶת הַכֶּבֶד אֶחָד תַּעֲשֶׂה בִּבְקָר,
וְאֶת הַכֶּבֶד הַשְּׂנַי תַּעֲשֶׂה בֵּין הַעֲרֵבָיִם: וְעִשְׂוִירֹת
הָאֵיפֹה כָּלֹת לְמִנְחָה, כִּלְוֵה כִּשְׂמֵן כְּמִית רְבִיעֵת
הַחֵזֶן: עֲלֹת תָּמִיד, הַעֲשִׂיהַּ כְּדָר סִנֵּי לְיִיחַ נִיחָח
אִשָּׁה לִי: וְנִכְסֹו רְבִיעֵת הַחֵזֶן לְכֶשֶׁת הָאָחֵר, בְּקֹדֶשׁ
דָּבָר נֶקֶד שִׁבְרֵ לִי: וְאֶת הַכֶּבֶד הַשְּׂנַי תַּעֲשֶׂה בֵּין
הַעֲרֵבָיִם, כְּמִנְחָתָהּ הַבְּקָר וְלִנְכַסֹו הַעֲשִׂיהַּ, אִשָּׁה
יְיָ נִיחָח לִי:

וְשִׂרַח אֶתֵּן עַל יְיָךְ הַמִּזְבֵּחַ אֶתֵּן לְפָנֵי יי, וְתִקֵּן בְּנֵי אֲבוֹתַי
תַּתְּנֵם אֶת דָּמֹו עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:

אֵתָהּ

ת"ר א' (א) בנדב"ר ל"ח: (ב) ויקרא א' י"א

ושחט אותו על ירך המזבח

מקור	כתבו ראשונים שטוב לומר פסוק זה עם פרשיות הקרבנות ⁵⁶³ , ונהגים לאומרו אחרי פרשת התמיד ⁵⁶⁴ .
טעם	מצינו במדרש ⁵⁶⁵ שכל הקורא פסוק זה הקב"ה זוכר את עקירת יצחק, ולכן תקנו לומר פסוק זה בכל יום ⁵⁶⁶ .
נוסח	יש שהוסיפו לומר מספר פסוקים שלפני ואחרי פסוק זה ⁵⁶⁷ , ויש הסוברים שיש לומר מפסוק "ושחט אותו" עד "ירח נרחח לך" ⁵⁶⁸ .

וביום השבת, ובראשי חודשיכם

מקור	הגאונים הביאו לומר בשבת פסוקי קרבן מוסף של יום השבת ⁵⁶⁹ , אך בראש חודש שקוראים פסוקים אלו בתורה אין צריך לאומרום ⁵⁷⁰ , ויש הסוברים שיש לאומרו כדי לפרסם שהוא ראש חודש, אך ביום טוב אין צריך לומר פסוקי המוסף שהוא מפורסם מהלילה ⁵⁷¹ . יש ראשונים שדעתם שאין להזכיר קרבן מוסף יחד עם קרבן התמיד ⁵⁷² .
------	--

פרשת הקטורת

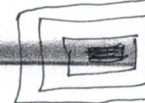
כתבו הפוסקים שנהגו לומר לאחר פרשת התמיד פרשת מזבח מקטר קטורת ופרשת סמני הקטורת ועשייתו⁵⁷³, שכך היו עושים במקדש מקטירים את הקטורת לאחר הקרבת קרבן התמיד⁵⁷⁴. ויש

563. ר"י בר יקר הודי בארחות חיים ובב"ש סי' מ"ח. 564. משנה ברורה מתא, בשם פרי מגדים. 565. וקרא רבה ביא ר' שם באורך. 566. בית וסף שם. 567. וקרא א-י-ג. מעשה רב אות י"ב וכן הביאו בסידורי הגמ"א. 568. דברי שלמה על המעשה ר"ש שם תורת בנין שלמה סי' א'. 569. סדר רב עמרם, וכן פסק הטור. 570. בית וסף ר"ש שם הלכה והאשכול. 571. רמ"א שם ומ"ב סק"י. 572. טור שם בשם המנהיג. 573. פרשה זו כתב גם הוזהר פרשת ויקהל ריט"א לאומרה קודם התפלה. 574. בית וסף ושר"ע א"ט בשם הארחות חיים.

קרבנות ציבור

פרשת התמיד	נהגו כל ישראל וקבעו חובה על עצמם לומר פרשת התמיד ⁵⁵³ בכל מקור ⁵⁵⁴ .
טעם	יש הסוברים שצריך לומר פרשת זו בצבור ⁵⁵⁵ , ויש שכתבו על פי זה שצריך לאומרה בעמידה ⁵⁵⁶ .
נוסח	פרשת קרבן התמיד נתקנה ע"י שאמרו חכמים ⁵⁵⁷ שצריך האדם ללמוד בכל יום מקרא משנה וגמרא ⁵⁵⁸ , וכך להזכיר פרשת התמיד בכל יום ⁵⁵⁹ . ויש שכתב הטעם לאמירת פרשה זו בכל יום מפני שאין פותחים הספר תורה כל יום ⁵⁶⁰ .

553. במדבר כח-א-ח. 554. שלח ערך הרב, ובטור סי' מ"ח ה"שון קבעו לומר פרשת התמיד, וכן מצינו בסדר רב עמרם שהובאה פרשה זו ועי' בספר האשכול הל' פסור"ג, ובקובץ תשובות להג"ה אלשיך (ת"א סי' יד) כתב שאף אשה צריכה לומר פרשת התמיד. 555. דרך הכמה הובא בבאור ה"שון התמיד לא היה צריך לעמוד רק אנשי מעמד וכו' שכל אחד אומר לעצמו ה"ה רצון אין זה שייך לציבור כולל. 556. פרי מגדים (הביאו המשנה ברורה שם). וראה לעיל בהקדמה לקרבנות שהבאנו את מחלוקת האחרונים על כל פרשיות הקרבנות אם צריכים עמידה. 557. קידושין ל"א. 558. תוס' בקידושין שם ל"ה לא בשם רב עמרם וביבואר הקרבן מתנאל שם אות ד'. 559. ארחות חיים ל"א מלוניל ח"א עמוד ה'. 560. ספר האשכול. 561. שערי תשובה מתא. 562. פרי מגדים הביאו המשנה ברורה שם וירד הוזהר ריחוק.

יזירה מלנצשין לחזונוי ג"מ דצריאה ממש וסס נכללת המלי עם ג"מ דצריאה, ועדיין וכו' עד שפנינוי ג"ר צריאה חזונוי למלי אצלו וכו' (עד מלי ז"ח) עד ח"ס, ועמה שאנו צעולם עשיה זריכין אנו למקו ע"י קרצנומ:

נצצמ כאן ממחלין לננס מקופים דס' זלם אמא טולו ונגמר (למס) [לננס] עד נשמם:

וידבר יהודה אל מישא לאמור: יזו גי אל אדני ואל אדני את פני ישראל ואלמדת אלהם את קרפני וזרין למקנס, שהקלפום מטר ז"ל צעמיה, הם קשים ורעם וזרין מואר, ונקראים ע"ז, וזרין לשכס, כמ"ס, ה"ה העולה על מוקדה כו', לכן אמרו אין ע"ז אדני, ולכן נקרא, קלפום עשיה זו לפי שזוקים מאל אדני, הוא גי זל:

ישנים יעקב וישאל ליום עלה תמיר גי ע"ה קס"ה קמ"ג קמ"ה: את הפכיש אחד יעקב תעשיה בפקר ואת הפכיש השני ישאל תעשיה פין תעשיה פים: ועשיית הלאפא גי אל אדני סלת מלי למנחה פלולא חממה פישמן פתית רביעת הדוין סס צ"ן שצו ד' ססין: עלה גמלה צ"ר] אומיות מולע תמיר העשיה פתה סיני ליה זיהא אשח ליהוד: ונספו רביעת הדוין לפכיש האחד פקדש דסך נסך גי קיזן שפך גי י"ס צ"ן ליהוד: ואת הפכיש השני תעשיה פין הערפום

לא יפסיק אפי' צד"ס עד שיקפור כל העולמות ממחל לעילא עד שגמלאו קסורים כולם צעם העמדה כולם צאצלות. עמה ממחלין העולמות לעלות ולכלול זה ע"י הקרצנומ שמקרב עולם מחמון צעלין ונקשרים וכללין עד ח"ס זה צוה צדך זה שפנינומ ג"ר דעשייה עולין ונעשין חזונוי לחזונוי ג' מחמומ דייצרה כי חזונומו ג' גדול מפנינוי דעשייה, ומלכות יצירה שדרכו להיות ממיר צג"ר עשייה נשאלה סס גם עמה למטה לפי שעשייה כולה צמינת מלי לכן אף שכבר עלו ג"ר עשייה נג"ס יצירה עכ"ז נשאלה מלכות דצוקה ממיר למטה בעשיה צמי' שלה, ועדין כרי לעשות מקום נג"ר דעשיה צג"ס דייצרה הזכרו לעלות פנינוי ג"ס דייצרה ונעשים חזונוי לחזונוי ג' אמנעים דייצרה, ופנינוי ג' אמנעים יצירה עלו ונעשין חזונוי לחזונוי ג"ר דייצרה, ופנינוי ג"ר יצירה עלו והלצשו רק את חזונוי מלי דצריאה כי המלי עומדת ממיר אמורי נה"י שמסס נצנימ לכן יש לה יכולת להלצש בכל פנינוי ג"ר יצירה ולהלצש למקום נה"י דצריאה, ועולין כך עד ח"ס שכל זה לעשות מקום למקן עולם עשיה כנ"ל. וכיון שעמה נשלים מקוון עולם עשיה כנ"ל הלואי שע"י מקוון עולם עשיה יהיה צהם כח לעלות ג"ר שלהם של עולמות יצירה צריאה אצילות לעלות צמקום מלי לצדה של העולם שלמעלה ממנו.

ועוד טעם כיון דעשייה צמי' מלי לכן הלואי שע"י מקוון עשייה למטה ימקונו צמי' מלי שצכל עולמות אצ"י שהם צמי' עשייה (שצהס) [שלהס], לכן אין כח צג"ר יצירה לעלות רק עד מקום מלי צריאה הנמקנת ע"י מקוון עולם עשייה שהוא עשייה דצריאה, ונאמת כאשר הגיע זמן מקוונס אז גם הם עולין עד שג"ר